

QUALITAT DE VIDA

Ens han colpit —ha de revoltar les consciències— els darrers esdeveniments en la cursa armamentista desplegada en les darreres setmanes. Ens ha preocupat el despreci més absolut per la vida que les grans potències ens demostren dia rera dia. I ens ha alarmat la passivitat i el silenci del poble i, sobretot, dels seus representants polítics, sindicals, religiosos, socials. Ningú és fora del joc. Hom recordava aquella frase de moral —o d'història— que diu que qui mata un home és un assassí, qui mata un poble és un heroi i qui mata tota la humanitat és un déu. Els déus contemporanis són del Nord i són del Sud. Però hi ha els peons que permeten el joc. És un absurd de pensar que amb les armes es garanteix la pau. No és aquest el missatge que haurien d'escampar els pobles anomenats cristians. No podem ser innocents. Hemingway deia que totes les iniquitats neixen d'un estat d'innocència.

No és casual que aquest número hagi estat dedicat al medi ambient. Més que mai és urgent de cercar les raons i proposar l'equilibri de la nostra societat. A tots els nivells. Riudoms ha de qüestionar-se,

també, el problema. Té molt per a millorar, molt a preguntar i a investigar. El medi ambient és l'home i el seu entorn. En una encíclica sobre aquest tema, Pau VI deia que la pitjor contaminació és la de l'home. Evident.

En aquest full se'ns parla sobre el conjunt de factors físics, químics i biològics a què està sotmès un ésser viu. Cal recordar que l'equilibri ecològic té un trencament a partir de l'explosió industrial i urbana, però hi ha clivelles importants amb anterioritat al segle XIX. Els pobles rurals no s'escapen d'aquest desgavell —puix que són dintre d'un cicle que els centrifuga: mengem allò que mengem a les ciutats, l'aire té el perill de dur la radioactivitat o els gasos residuals de la pedania; estem subjectes al medi consumista de les grans urbs...

Cal que anem a la recerca d'una qualitat de vida, en comptes dels preconitzats nivells de vida. Són coses dissemblants. Res ens ha de ser aliè. Si som impotents davant de les grans agressions, tenim, tanmateix, la clau per a un millorament qualitatiu de la nostra vida. Almenys tenim el deure de preocupar-nos-en.